

تیتوس: مطالعه راهنما

فیض نجات بخش چگونه جامعه را برای اعمال نیک تربیت می‌کند؟

تیتوس تعلیم درست را با زندگی‌ای پیوند می‌دهد که اعتبار آن را آشکار می‌کند. رهبران باید منش آزموده داشته باشند؛ جوامع باید رفتار وفادارانه را در نسل‌های مختلف بیاموزند؛ ایمانداران باید با همسایگان مسالمت‌آمیز رفتار کنند. اعمال نیک نجات را نمی‌خرند. آنها از رحمت خدا در مسیح و نوسازی روح سرچشمه می‌گیرند؛ بنابراین نامه هم با سخن دینی تهی مقابله می‌کند و هم با این تصور که فیض رفتار روزانه را دست‌نخورده می‌گذارد.

نامه را در موقعیت اصلی آن بخوانید

نامه پولس را نام می‌برد و تیتوس را در کریت مخاطب قرار می‌دهد. بازسازی سنتی این مأموریت را پس از دوره پوشش داده شده در اعمال رسولان می‌گذارد؛ پژوهشگران دیگر آن را اثری متأخر در سنت پولسی می‌دانند. بنابراین نویسنده و تاریخ مورد اختلاف‌اند و روایت عبور از کریت در اعمال به‌تنهایی شرایط این مأموریت را اثبات نمی‌کند. توصیف‌های نامه از مخالفان را ادعاهایی جدلی در اختلاف شبانی بخوانید، نه مجوز کلیشه‌سازی درباره یک قوم.

ارجاع‌های کتاب مقدس: تیتوس ۱:۱-۱۶ · تیتوس ۳:۱۲-۱۵
منابع و مآخذ: primary, brown

روند استدلال را دنبال کنید

فصل ۱ شرایط رهبری را با اصلاح تعلیم آسیب‌زا پیوند می‌دهد. فصل ۲ به تعلیم در بخش‌های مختلف خانواده می‌پردازد و آن را بر ظهور فیض خدا بنا می‌کند. فصل ۳ رفتار عمومی، رحمت، نوسازی و کار مفید را مرتبط می‌سازد. دستورهای خانوادگی با نابرابری‌هایی روبه‌رو هستند که متن مستقیماً بر نمی‌چیند؛ نباید آنها را تأیید بردگی یا سوءاستفاده دانست. بحث تفرقه‌انگیز نقد می‌شود، زیرا توجه جامعه باید در خدمت عمل وفادارانه و سودمند باشد.

ارجاع‌های کتاب مقدس: تیتوس ۲:۱-۱۵ · تیتوس ۳:۱-۱۱
منابع و مآخذ: primary

منش پیش از اقتدار

تیتوس ۱۶-۱۰

به تیتوس گفته می‌شود رهبرانی بگمارد که خانواده، رفتار و تعلیمشان معتبر باشد. متن معلمان فریبکار را سخت نقد می‌کند و توصیفی خصمانه از مردم کریت نقل می‌کند. این زبان را درون اختلاف بخوانید، نه اینکه کلیشه قومی را بپذیرید؛ شرایط رهبری خواهان منش منضبط، مهمان‌نوازی و رفتار عادلانه‌اند.

برای تأمل

شرایط مثبت چگونه تعلیمی را که از جامعه بهره‌کشی می‌کند آشکار می‌سازند؟

آموختن رفتار وفادارانه در کنار هم

تیتوس ۱۰-۲۰

دستورها به سالمندان، جوانان و ایمانداران برده شده در خانواده‌های باستانی می‌پردازند. تعلیم هم با الگو رخ می‌دهد و هم با سخن. برخی انتظارها بازتاب ساختارهای نابرابر اجتماعی‌اند، پس کاربرد امروزی به دقت نیاز دارد؛ متن مجوز حفظ اجبار یا انکار کرامت فرد برای حفظ ظاهر نیست.

برای تأمل

الگوی میان‌نسلی چگونه می‌تواند از رشد حمایت کند، بدون آنکه به فشار برای پنهان کردن آسیب تبدیل شود؟

فیضی که ما را تربیت می‌کند

تیتوس ۲:۱۱-۱۵

فیض نجات‌بخش خدا در حالی که ایمانداران منتظر ظهور مسیح‌اند، شیوه زندگی تغییر یافته را تعلیم می‌دهد. از خودگذشتگی عیسی قومی مشتاق اعمال نیک می‌سازد. فیض و شکل‌گیری اخلاقی همراه‌اند: اطاعت نه بهای خرید نجات است و نه افزوده‌ای اختیاری بر زندگی کاملاً بی‌تغییر.

برای تأمل

متن چگونه فیض را هم نجات‌دهنده و هم آموزگاری مداوم معرفی می‌کند؟

رحمتی آشکار برای همسایگان

تیتوس ۱۵-۳:۱

مسئولیت عمومی، ملایمت و آمادگی برای نیکوکاری بر یادآوری رحمت خدا بنا شده‌اند، نه ادعای برتری اخلاقی. شرح نوسازی به منفعت عملی دیگران می‌انجامد. دوری از مجادلات بی‌ثمر و مرزبندی با فرد تفرقه‌انگیز باید صلح و سودمندی جامعه را حفظ کند، نه پرسش‌های صادقانه را خاموش سازد.

برای تأمل

یادآوری رحمتِ استحقاق‌نداشته چگونه برخورد ایمانداران با افراد بیرون از جامعه‌شان را تغییر می‌دهد؟

منابع و مآخذ

[primary] Titus; primary biblical text. Reading references only; no Bible text is reproduced in this resource.

<https://ebible.org/eng-web/TIT.htm>

[brown] Raymond E. Brown, An Introduction to the New Testament (Doubleday, 1997), chapter 29. Background and scholarly discussion; not an endorsement of every interpretation in this study.

متن و تصاویر تألیفی منبع: CC BY 4.0. متن کتاب مقدس و مطالب اشخاص ثالث مشمول این مجوز نیستند.

Pauline Letters · CC BY 4.0 · <https://paulineletters.com/fa/explore/resources/study-titus>